

Sygn. akt III KO 101/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. S.**

oskarżonego z art. 224 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 września 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Końskich,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Skarżysku Kamiennej.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym w Końskich zawisła sprawa A. S., oskarżonego o przestępstwa z art. 224 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. W tej sprawie status pokrzywdzonego ma sędzia Sądu Rejonowego w Końskich A. S..

Sąd Rejonowy w Końskich, postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 333/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, gdyż pokrzywdzoną w tej sprawie jest sędzia tego Sądu, w którym – jako jednostce o niewielkiej obsadzie – wszyscy sędziowie dobrze się znają. Zdaniem Sądu występującego z inicjatywą, okoliczność ta może budzić w społecznym odbiorze uzasadnione wątpliwości co do bezstronności składu orzekającego w postępowaniu w sprawie II K 333/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą między innymi sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że w konkretnej sprawie zachodzą takie przesłanki spoczywa na sędzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Rejonowy w Końskich temu obowiązkowi sprostał, bowiem odwołując się do okoliczności sprawy wykazał, że ważne względy przemawiają za przekazaniem jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Mianowicie, A. S. został oskarżony o wypowiadanie gróźb uszkodzenia ciała oraz pozbawienia życia w celu wywarcia wpływu na czynności sędzi Sądu Rejonowego w Końskich A. S. oraz jej znieważenie podczas i w związku z pełnieniem przez pokrzywdzoną obowiązków służbowych. Zarzucanych czynów oskarżony miał dopuścić się na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania. Rozpoznanie niniejszej sprawy w tym sądzie mogłoby więc budzić wątpliwości co do bezstronności składu orzekającego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeśli sprawa bezpośrednio dotyczy sędziego lub jego najbliższych to sąd, w którym pełni on służbę, co do zasady, nie powinien orzekać w tej sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2022 r., I KO 14/22). Jest to szczególnie uzasadnione w sytuacji, gdy przedmiotem rozpoznania jest czyn z art. 226 § 1 k.k., w którym jako pokrzywdzona, wyrażająca także wolę działania w charakterze oskarżyciela posiłkowego, występuje sędzia właściwego miejscowo sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2022 r., I KO 10/22). W tej sprawie pokrzywdzona sędzia A. S. wprawdzie do chwili obecnej nie wstąpiła w prawa oskarżyciela posiłkowego, ale wciąż może to uczynić i nie jest wykluczone, że zechce z tego przysługującego jej uprawnienia skorzystać.

Wszystko to prowadzi do wniosku o konieczności przekazania sprawy oskarżonego A. S. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. O wyborze

sądu przekazania zadecydowało kryterium terytorialne. Sąd Rejonowy w Skarżysku Kamiennej znajduje się bowiem w stosunkowo niedalekiej odległości od sądu miejscowo właściwego, co ma znaczenie z punktu widzenia ekonomiki procesowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]